

adjuvandum me respice.

Confundantur et reverentur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, et reverentur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsultent et laetentur super te omnes quaerentes te : * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicium sum, et pauper : * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es : * Deus meus ne tardaveris.

Añã. Ut non delinquam in lingua mea.

Añã. Sana.

Psalmus xl.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem : * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Domine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gauderet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Psalmus xlii.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam : * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añã. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Añã. Eructavit.

Psalmus xliii.

Deus auribus nostris audivimus : * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum : * et in diebus antiquis.

Manus tua Gentes disperdidit, et plantasti eos : * afflixisti populos, et expulisti eos :

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et

bráchium eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimicos nostros ventilábitur cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris Deus in virtúibus nostris.

Avertísti nos retrórsim post inimicos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Génibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prélio : * et non fuit multitúdo in commutatónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsan-

natióem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Génibus : * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ cooperúit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a facié inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et cooperúit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstímáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, * oblivísceris inópiæ

nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus xlv.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi. Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * propterea unxit te Deus

Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto : * circúndata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Propátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Eructávit cor meum verbum bonum.

Añã. Adjútor.

Psalmus rlv.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dñi, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et con-

frínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus rlvj.

Omnes Gentes pláudite máñibus : * jubilate Deo in voce exsultatióis. Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pèdibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Añã. Adjútor in tribulatióibus.

Añã. Magnus Dóminus.

Psalmus rlvij.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dèxtera tua.

Lætétur mons Sion, et

exsúltent filíæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et compectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarretis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus rlvij.

Audíte hæc omnes Gentes : * áuribus percípíte omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et filii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiõem meam.

Cur timébo in die mala ? * iniquitas calcáni mei circúmdabit me :

Qui confidunt in virtúte sua : * et in multitudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimít homo : * non dabit Deo placatiõem suam.

Et prætium redemptionis animæ suæ : * et laborabit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcræ eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabúntur eórum justí in matutíno : * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et similis factus est illis.

Añã. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Añã. Deus deórum.

Psalmus xlii.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion espécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsus : * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órduant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmisti testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam : * et projecísti sermónes meos retrórsus :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portióne tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti iníque quod ero tui similis : * arguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscímmini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus li.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexisti omnia verba
præcipitationis, * lingua
dolosa.

Propterea Deus destruet
te in finem, * evellet te, et
emigrabit te de taberná-
culo tuo: et radicem tuam
de terra viventium.

Vidébunt justi, et timé-
bunt, et super eum ridé-
bunt, et dicent: * Ecce
homo, qui non posuit
Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudi-
ne divitiarum suarum: * et
prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut olíva
fructifera in domo Dei, *
speravi in misericordia
Dei in ætérnum: et in sæ-
culum sæculi.

Confitebor tibi in sæcu-
lum quia fecisti: * et ex-
spectabo nomen tuum,
quoniam bonum est in con-
spectu sanctorum tuorum.

Añã. Deus deorum Dó-
minus locutus est.

Per Ann. V. Immola Deo
sacrificium laudis. **R.** Et
redde Altissimo vota tua.

In Adventu, V. Emitte
Agnum Dñe Dominatorem
terræ. **R.** De Petra deserti
ad montem filiae Sion.

Pro uno Martyre, V. Po-
suisti Dómine super caput
ejus. **R.** Coronam de lá-
pide pretioso.

Pro pluribus Martyr.
V. Exsultent justi in con-
spectu Dei. **R.** Et dele-
ctentur in lætitia.

Pro Conf. Pontif. V. Elé-
git eum Dóminus sacerdotem
sibi. **R.** Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pontif.
V. Os justi meditabitur
sapientiam. **R.** Et lingua
ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta, V. Ad-
juvabit eam Deus vultu
suo. **R.** Deus in médio
ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Añã. Dele Dómine * ini-
quitatem meam.

Ps. Miserere. *ut supra. 66.*

Añã. Salutare.

Psalmus clix.

U dica me Deus, et
discerne causam
meam de gente
non sancta, * ab hómine
iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo
mea: * quare me repulisti?
et quare tristis incedo,
dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et ve-
ritatem tuam: * ipsa me de-
duxerunt, et adduxerunt
in montem sanctum tuum,
et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare
Dei: * ad Deum, qui læti-
ficat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara
Deus Deus meus: * quare
tristis es ánima mea? et
quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: * sa-
lutare vultus mei, et Deus
meus.

Añã. Salutare vultus mei,
et Deus meus.

Añã. Ad te de luce * ví-
gilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 68.

Añã. Cunctis diebus.

Canticum Ezechiae.

Is. xxxvii. b

EGO dixi: In dimidio
dierum meorum * va-
dam ad portas inferi.

Quæsi residuum annó-
rum meorum: * dixi: Non
videbo Dóminum Deum
in terra viventium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatorem
quiétis.

Generatiomea ablata est;
et convoluta est a me, *
quasi tabernaculum pa-
storum.

Præcisa est velut a te-
xente, vita mea: dum
adhuc ordire, succidit
me: * de mane usque ad
vesperam finies me.

Sperabam usque ad ma-
ne, * quasi leo sic contri-
vit omnia ossa mea:

De mane usque ad véspe-

ram finies me: * sicut pul-
lus hirundinis sic clamabo,
meditabor ut columba:

Attenuati sunt oculi
mei, * suspicientes in ex-
celsum:

Dómine vim patior, re-
spónde pro me. * Quid di-
cam, aut quid respondébit
mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine animæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et
in talibus vita spiritus mei,
corripies me, et vivificabis
me. * Ecce in pace amari-
tudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam
meam ut non periret, * pro-
jecisti post tergum tuum
omnia peccata mea.

Quia non inférnum con-
fitebitur tibi, neque mors
laudabit te: * non exspe-
ctábunt qui descendunt in
lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitebitur tibi, sicut et ego
hodie: * pater filiis notam
faciet veritatem tuam.

Dómine salvum me fac, *
et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diebus vitæ
nostræ in domo Dómini.

Añã. Cunctis diebus vitæ
nostræ salvos nos fac Dñe.

Añã. Omnes Angeli ejus *
laudate Dñum de cælis.

Psalmus. Laudáte Dóminum de caelis. 69.

Tempore Adventus, Capitulum, Hymnus et V. ut supra in Feria ij. 70.

Capitulum. Rom. xij. d
NOX præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

ALes diéi nuntius
Lucem propinquam
præcinit :

Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam
vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
Ægro sopore desides :
Castique, recti, ac sobrii
Vigilate, jam sum proximus,

Jesum clamamus vocibus,
Fientes, precantes, sobrii :
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute :

Tu rumpe noctis vincula :
Tu solve peccatum vetus,
Novumque lumen ingere.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Repleti sumus mane misericordia tua. **R.** Exsultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus, Añã.
Eréxit nobis * Dóminus cornu salutis in domo David púeri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 72.

FERIA QUARTA.
AD MATUTINUM.

Invitorium. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectorque noster, aspice :
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, póscimus,

Ignóscere culpis ómnibus :
Ad confitendum surgimus,

Morásque noctis rumpimus.

Mentes manusque tollimus,

Prophéta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis cénsuit.

Vides malum, quod fecimus :
Occulta nostra pandimus :

Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccavimus.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Añã. Avértit Dóminus.

Psalmus liij.

Ixit insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de caelo prospexit super filios hóminum : * ut videat si est intélligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent : * confusi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum conver-

terit Deus captivitatem plebis suæ, exsultabit Jacob, et lætabitur Israel.

Psalmus lib.

EXaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam. * inténde mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in excitatione mea : * et conturbatus sum a voce inimici et a tribulatione peccatoris.

Quóniam declinaverunt in me iniquitates : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me : * et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me : * et contexerunt me tenebræ :

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, * et volabo, et requiescam?

Ecce elongavi fugiens : * et mansi in solitudine.

Exspectabam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spiritus, et tempestate.

Præcipita Dñe, dívide linguas eorum : * quóniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas : * et labor in medio ejus, et injustitia.

Et non defecit de plateis
ejus * usura, et dolus.

Quoniam si inimicus
meus maledixisset mihi,*
sustinissem utique.

Et si is, qui oderat me,
super me magna locutus
fuisset : * abscondissem
me forsitan ab eo.

Tu vero homo unanimitis,*
dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces
capiebas cibos : * in domo
Dei ambulavimus cum
consensu.

Veniat mors super illos : *
et descendant in infernum
viventes :

Quoniam nequitiae in
habitaculis eorum : * in me-
dio eorum.

Ego autem ad Deum
clamavi : * et Dominus
salvabit me.

Vespere, et mane, et me-
ridie narrabo et annun-
tiabo : * et exaudiet vocem
meam.

Redimet in pace animam
meam ab his, qui appro-
pinqnant mihi : * quoniam
inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humi-
liabit illos, * qui est ante
saecula.

Non enim est illis com-
mutatio, et non timuerunt
Deum : * extendit manum
suam in retribuendo.

Contaminaverunt testa-
mentum ejus, divisi sunt
ab ira vultus ejus : * et
appropinquavit cor illius.
Molliti sunt sermones
ejus super oleum : * et ipsi
sunt jacula.

Jacta super Dominum
curam tuam, et ipse te enu-
triet : * non dabit in aeter-
num fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces
eos, * in puteum interitus.

Viri sanguinum, et dolo-
si non dimidiabunt dies
suos : * ego autem sperabo
in te Domine.

Añã. Avertit Dominus
captivitatem plebis suae.

Añã. Quoniam.

Psalmus lv.

Miserere mei Deus,
quoniam conculca-
vit me homo : * tota die
impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me ini-
mici mei tota die : * quon-
iam multi bellantes ad-
versum me.

Ab altitudine diei timé-
bo : * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermó-
nes meos, in Deo speravi.*
non timébo quid faciat
mihi caro.

Tota die verba mea ex-
secrabantur : * adversum
me omnes cogitationes eo-
rum, in malum.

Inhabitabunt et abscon-
dent : * ipsi calcaneum
meum observabunt.

Sicut sustinerunt ani-
mam meam, pro nihilo
salvos facies illos : * in ira
populos confringes.

Deus, vitam meam an-
nuntiavi tibi : * posuisti
lacrymas meas in conspé-
ctu tuo,

Sicut et in promissione
tua : * tunc convertentur
inimici mei retrorsum :

In quacumque die invo-
cavero te : * ecce cognovi
quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum,
in Domino laudabo sermó-
nem : * in Deo speravi,
non timébo quid faciat
mihi homo.

In me sunt Deus vota
tua, * quae reddam, lauda-
tiones tibi.

Quoniam eripuisti ani-
mam meam de morte, et
pedes meos de lapsu : *
ut placeam coram Deo in
lumine viventium.

Psalmus lvj.

Miserere mei Deus, mi-
serere mei : * quon-
iam in te confidit anima
mea.

Et in umbra alarum tuá-
rum sperabo, * donec
transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altís-

simum : * Deum qui bene-
fecit mihi.

Misit de caelo, et libera-
vit me : * dedit in oppro-
brium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam
suam, et veritatem suam,*
et eripuit animam meam
de medio catulorum león-
um : dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eo-
rum arma et sagittae : *
et lingua eorum gladius
acutus.

Exaltare super caelos
Deus : * et in omnem ter-
ram gloria tua.

Laqueum paraverunt pé-
dibus meis : * et incurva-
verunt animam meam.

Foderunt ante faciem
meam foveam : * et inci-
derunt in eam.

Paratum cor meum Deus,
paratum cor meum : * can-
tábo, et psalmum dicam.

Exsurge gloria mea, ex-
surge psalterium et cítha-
ra : * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis
Domine : * et psalmum
dicam tibi in Géntibus :

Quoniam magnificata est
usque ad caelos misericór-
dia tua, * et usque ad nu-
bes veritas tua.

Exaltare super caelos
Deus : * et super omnem
terram gloria tua.

Añā. Quóniam in te confidit ánima mea.

Añā. Justa judicáte.

Psalmus lviij.

SI vere útique justítiam loquímmini : * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini : * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum viderit vindíctam : * ma-

nus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus lviiij.

ERipe me de inimicis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsu meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiám, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos, protectótor meus Dómine :

Delictum oris eórum, sermónem labiórú ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratíone et mendácio annuntiábuntur in consummatíone : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispérgéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Añā. Justa judicáte filii hóminum.

Añā. Da nobis.

Psalmus liij.

DEus repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fugiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locúsus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienigenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in ci-